

LUČA

7

List učenika Osnovne škole „21. maj“ Podgorica

*„Nema te poezije koja bi mogla da se
vine do onih visina do kojih dopire ljubav“.*

Tagore

DIREKTORKA

Dragi učenici,
pred nama je još jedan broj vašeg lista, mozaik vaših radova, postignuća, susreta; na jednom mjestu zabilježena radost najljepšeg životnog doba.

„Ko uči, vrijedi“ je misao koja nas vodi u svakodnevnom radu. Bili ste vrijedni, maštoviti, kreativni.

Zajedno sa svojim nastavnicima otkrivali ste tajne nauke, širili vidike, stvarali literarna i likovna djela.

Za posao direktora škole treba mnogo energije, ja je nalazim u vašoj iskrenosti, radoznalosti, ljepoti.

Srećan vam Dan škole!

direktorica,
Zdenka Mišković

DOBRICA UČITELJICA

Moja draga učiteljica se zove Dobrica.

Tako se stvarno zove moja učiteljica.

Njeno ime je odraz njenoga lika,

ona je pravog učitelja slika,

„kod nje nikada nema zime“,

grije nas stalno njeno ime.

Dobra, Dobrana, Dobrice,

kod mene imate sve petice,

i ne samo sve petice,

nego i dvije smijalice.

Drage moje učiteljice,

budite sve Dobrica do Dobrice!

Talija Jovanović VI-a

Urednice: Ljubinka Tomović, Tamara Piletić, nastavnice crnogorskog- srpskog, bosanskog, hrvatskog jezika i književnosti

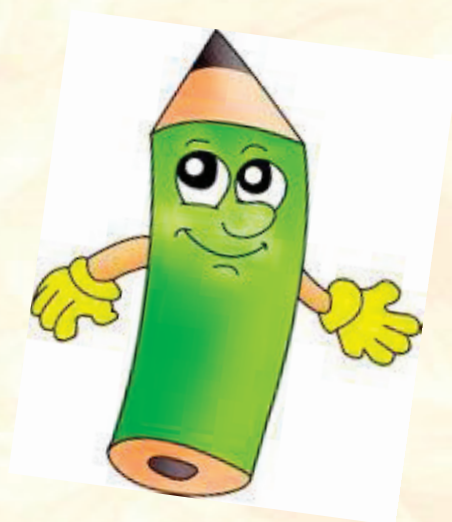
Učenička redakcija: Laura Kentera VII-A

Naslovna strana: Atena Vujošević VI-C

Tehnička priprema: Laura Kentera

Tehnički urednik: Velibor Ilić

PRIJATELJSTVO JE CVIJET NAJLJEPŠI

Prijateljstvo uljepšava moj svijet

Prijateljstvo, kako lijepo zvuči ta riječ. Ona je most koji spaja ljude, ona je veza između ljepote i dobrote.

Ja sam do sada stekao veliki broj prijatelja. To su moji školski drugovi koji uljepšavaju moj svijet i sa kojima provodim veliki dio svakodnevice. Oni su uvijek prvi kojima otkrijem tajne i kojima se povjeravam za mnoge stvari. Prijatelji su tu da pomognu kad je teško, da savjetuju i utješe. Kada su pored mene osjećam se sigurno i ponosno. Znam da u svakom trenutku mogu da računam na njih. Često pravimo zajedničke planove za bližu budućnost. Znamo da jedni uz druge možemo brže i lakše ostvariti svoje ciljeve.

Siguran sam da su bogati svi ljudi koji imaju prijatelje. U to se svi uvjere tek kada ih steknu. Prijateljstvo je jedno od dešavanja u našim životima. Sa ovakvim prijateljem moj svijet će uvijek biti uljepšan.

Asmir Škrijelj V-c

DRUGARSTVO

Drugarstvo je most do ljubavi i sreće,
stazom drugarstva radost se kreće,

u njegovom vrtu ruže cvjetaju,

u gaju njegovom ptice pjevaju,

čujemo pjesmu i cvrčka i pčele,

slavuja, grlice, vrapca i ševe,

ono nama ispunjava želje,

vodi nas u carstvo bajke i nestvarnih bića,

pa nam je život lijepa priča,

i staza posuta prahom mjeseca,

budimo veseli, budimo djeca!

EKSKURZIJA

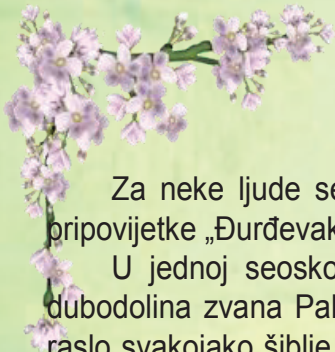
Polumaturanti su 26. septembra nestrpljivo čekali da autobus krene i da počne njihova dugo očekivana ekskurzija. Krenuli su nasmijani i veseli, spremni na lijep provod, ali nijesu zaboravili ni istraživačke zadatke.

Uz edukativni dio, svaki slobodan trenutak su koristili za druženje, evociranje uspomena iz prethodnih devet godina druženja i sklapanje, odnosno učvršćivanje, prijateljstava sa vršnjacima.

Lijepo vrijeme, koje ih je pratilo, stvarlo je idealne uslove za što bolje upoznavanje naše lijepe Domovine, Crne Gore. Upravo ovih par zajedničkih dana će vjerovatna biti svima jedna od ljepših uspomena iz osnovne škole.

SA ČASA KNJIŽEVNOSTI

„Majčino lice je ozario radostan osmijeh“

Za neke ljude se vrijedi žrtvovati. Jedna od takvih osoba je majka. Tako se žrtvovao dječak iz pripovijetke „Đurđevak“.

U jednoj seoskoj kući živio je dječak sa porodicom. Imali su njivu na čijem kraju se nalazila dubodolina zvana Pakao. Pomisao na to mjesto je u svima budilo strah, pa tako i u dječaku. Tamo je raslo svakojako šiblje i trava. Dječaku su o Paklu pričali u prvim hrišćanskim istinama. To je kod njega izazivalo još veći strah.

Jedno večer majka i otac su razgovarali i majka reče da bi voljela sutra ponijeti đurđevak u crkvu. Otac reče da ga jedino možda ima u Paklu. Kada je čuo za to mjesto, kroz dječaka je prošla neka jeza pa ode da spava. Cijelu noć je mislio o Paklu, đurđevku i majčinoj želji.

Ujutru se probudio i neka jača sila ga je vukla ka Paklu. Dok se približavao, osjećao je sve veći strah. Ali ljubav prema majci je bila jača. Žubor izvora u Paklu je njemu zvučao kao avetinjski odjek. Poluzatvorenih očiju ubra naramak đurđevka. Dok se vraćao kući, u dvorištu spazi majku, neobično lijepu. On joj priđe i pokaza đurđevak. Plakao je, a nije osjećao suze na svom licu. Majka ga ugleda i osmijehnu se, pa ga rukom pomilova po kosi. U tom trenutku i majka i sin osjeteše neizmjernu sreću.

Ovim je dječak pokazao da je dobro jače od zla, to jest da je ljubav jača od straha. Dok sam čitao, osjećao sam kao da preživljam sve što i dječak. Za voljene ljude se treba žrtvovati, posebno za majku.

SAVREMENI ORFEJ I EURIDIKA

M. Džabasan Vlc

Ova ljubavna priča između Slavka i Vjere počinje jednog ljetnjeg popodneva u Podgorici...U jednom sasvim malom gradiću, Pljevljima, u maloj kući pored puta, živio je skromni mladić Slavko. Bavio se poljoprivredom i radio u jednoj firmi.

Kao radnik godine, dobio je nagradno putovanje-kratki odmor u Podgorici.

Dok je šetao ulicama Podgorice, ugledao je najljepšu djevojku koju je ikada vidio. Zvala se Vjera. Poticala je iz bogate porodice i imala je visok ugled u društvu. Ona je također zapazila Slavka, ali je brzo skrenula pogled. Odjednom joj ispadoše ključevi i padoše u baru. Slavko brzo odreagova i dohvati ključeve. Vjera je bila očarana njegovom ljubaznošću, pa mu je dala i broj telefona. On se nikada u životu nije bolje osjećao. Dogovorili su se da sutra ujutro prošetaju po Gorici. Sjutradan je Slavko nestrpljivo čekao Vjeru. Nakon pet minuta ona se pojavila. Usput je pomenula da će im se kasnije pridružiti njeni prijatelji. Kada su Vjerini prijatelji vidjeli Slavka, stavili su joj do znanja da im se ne sviđa. Vjera tada nije obraćala pažnju na to. Nastavili su da šetaju, ali je ona sada bila zamišljena. Kasnije joj je Slavko predložio da odu na ručak, ali ga je ona odbila. Već se bila dogovorila s prijateljima. Umjesto toga predložila je sutra ponovni susret.

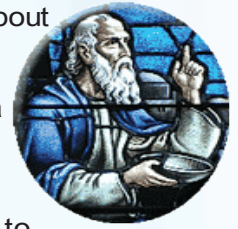
Sledećeg dana, dok se Slavko spremao za sastanak, shvatio je da se tog dana mora vratiti u Pljevlja. Tužan i razočaran on joj to nerado kaza i rastadoše se. Kada je stigao kući počeo je da se premišlja. Shvatio je da ne može da živi bez Vjere. Dao je otkaz, uzeo svoju ušteđevinu, pozdravio se sa roditeljima i požurio da što brže stigne do Podgorice.

Najzad, kad je našao i ugledao Vjeru njegovo srce je napuklo. Vidio je sa drugim. Stajao je i gledao u nju, a Vjera se pretvarala kao da se nikad nijesu sreli. Shvatio je kako nije dovoljna sva žrtva koju je podnio i kako nikada neće biti dovoljno dobar u njenim očima. Htio je da ide protiv sudbine, da ostavi porodicu i posao zarad ljubavi, ali ga je ona izdala. Njegova ljubav nije bila dovoljna.

Staša Bojanović VII-c

A True Friend

In ancient Greece, Socrates was reputed to hold knowledge in high esteem. One day one fellow met the great philosopher and said, "Do you know what I just heard about your friend?".

"Hold on a minute," Socrates replied. "Before telling me anything I'd like you to pass a little test. It's called the **Triple Filter Test**.". "Triple filter?". "That's right," Socrates continued. "Before you talk to me about my friend, it might be a good idea to take a moment and filter what you're going to say. That's why I call it the triple filter test.

The first filter is Truth. Have you made absolutely sure that what you are about to tell me is true?" "No," the man said, "actually I just heard about it and...". "All right," said Socrates. "So you don't know if it's true or not.

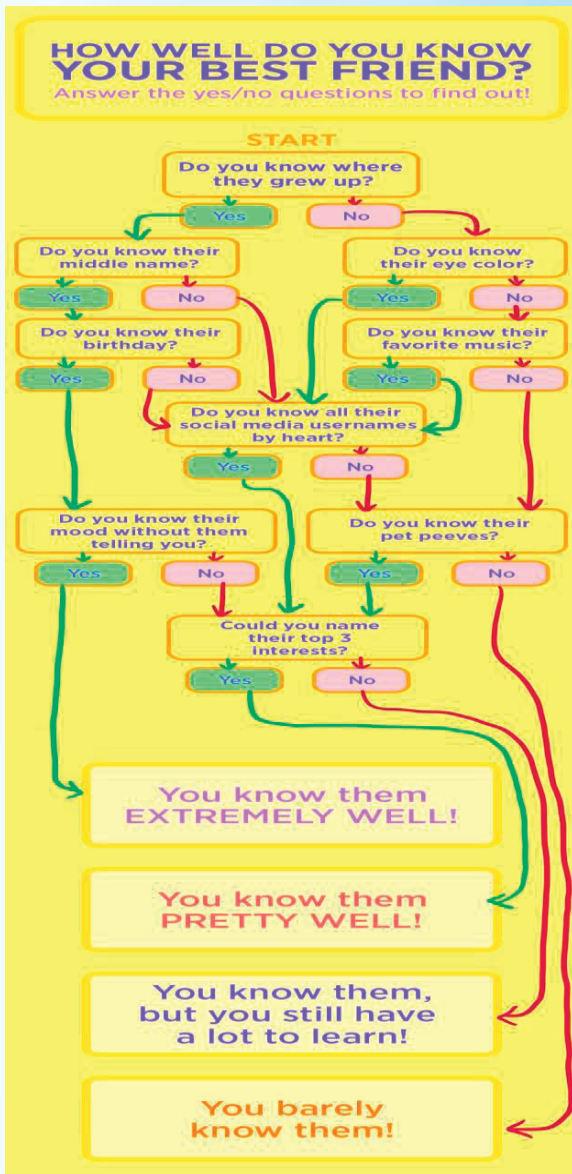
Now let's try **the second filter, the filter of Goodness.** Is what you are about to tell me about my friend something good?" . "No, on the contrary...". "So," Socrates continued, "you want to tell me something bad about him, but you're not certain it's true.

You may still pass the test though, because there's one filter left: **the filter of Usefulness.** Is what you want to tell me about my friend going to be useful to me?" "No, not really." "Well," concluded Socrates, "if what you want to tell me is neither true nor good nor even useful, why tell it to me at all?"

Lesson:

Well we can always participate in loose talks to curb our boredom. But when it comes to you friends its not worth it. Always avoid talking behind the back about your near and dear friends.

Priredili učenici VI-c

We've been asked, what is friendship? Lots of different answers have been written, but there was only ONE message: It is the most beautiful thing in the world! But why am I telling you that, when you can see it by yourself?

Friendship is an emotional connection between two people. The connection starts to build when the two people trust each other. Then loyalty does a big part and build a really good emotional connection called "Best Friend".

-Atena Vujosevic

Friendship is when you can trust, laugh and be crazy with someone. Remember that!

-Milica Zejak

Friendship is when someone cares about you.

-Bogdan Danilovic

Friendship is when you care about each other. Trust and loyalty are important too.

-Ena Dizdarevic

Friendship is the most important thing in the world. A best friend is worth more than anything else...

-Milica Vukcevic

U DRUŠTVU JE LJEPŠE RADITI

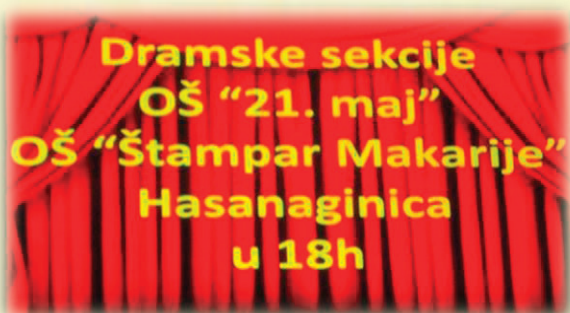

„SVAKI ČOVJEK JE NA GUBITKU, AKO NE NAĐE SMISAO U LJUBAVI“

U okviru Decembarskih dana kulture je organizovan skup na temu očuvanja jezika, na kome su učestvovalle četiri škole: „Milorad Musa Burzan“, „Maksim Gorki“, „Štampar Makarije“ i „21.maj“.

Predstavnici naše škole su bile učenice osmog i devetog razreda: Marija Đurović, Una Gužvić, Ema Vuković, Anja Badnjar, Tara Čelik i Dina Mekić, koje se imale zadatak da se bave temom „Tuđice u našem jeziku“. Vrijedne djevojčice su detaljno istraživale na zadatu temu, uz stalnu podršku nastavnica Veronike Rutović i Irene Mugoše. Rezultate svog rada su na interesantan način prezentovale na pomenutom skupu. Govorile su o opravdanosti upotrebe tuđica, ukazale na pretjeranu upotrebu stranih riječi od strane mladih i na kraju poručili da treba njegovati svoj jezik i na taj način sačuvati tradiciju.

Ponosni smo što smo bili učesnici ovako kvalitetnog skupa, na kome su svi učenici pokazali zavidno znanje i imali priliku da čuju od vršnjaka mnogo interesantnih informacija.

Veoma uspješna saradnja sa školom „Štampar Makarije“ na temu književnog djela, balade „Hasanaginice“ ostvarila se na **Dan pozorišta**. Dramatizacija učenika škole „Štampar Makarije“, koju su lijepim muzičkim odabirom i glasovnim mogućnostima upotpunili članovi našeg hora, a svemu prethodio televizijski prilog o istorijatu pjesme. Glumački i muzički talenti su oduševili gledaoce, uspješno oživjeli priču i „natjerali“ sve prisutne da emotivno dožive svaki detalj. U prilogu su i učenici devetog razreda iznijeli svoja zrela razmišljanja o ovoj tragediji.

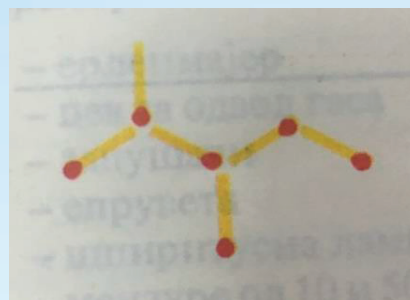
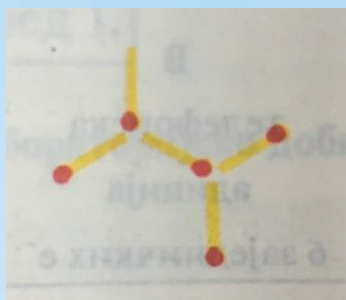
Zaista je bila privilegija odgledati ovaj sadržajan program, za koji su zaslužne nastavnice: Veroniku Rutović i Aleksandra Mijušković iz naše i Slađana Albijanić iz škole „Štampar Makarije“, pa samo možemo da poželimo da ovako uspješnih projekata bude još i više.

U saradnji sa školom „Vuk Karadžić“ je 27. aprila u KIC-u „Budo Tomović“ održana predstava pod sloganom „Ugasite sijalice za neke buduće smijalice“. Učenici, koje su vodile nastavnice Dijana Gajović i Aleksandra Mijušković, su oduševili publiku. Bilo je pjesme, recitala, skečeva, modna revija i ritmika. Sve tačke su imale svoju poruku.

U SVIJETU HEMIJE

1. Premještanjem jedne šibice dobićete a) 3-metilpentan; b) 3-etilpentan

2. Riješite asocijaciju

A	B	C	D
ima- OH	ima R -	u koljenu	prijatan
ima $C=O$	ima - OH	u kaktusu	neprijatan
nije baza	nije baza	u česmi	oštar
nije keton	nije feton	u reakciji	blag

**OVAKO NASTAJE
BILJNA MAST**

FOTOSINTEZA

Ako ste nesigurni, rješenja potražite na 17. str.

OD BAJKOPISCA DO PUTOPISCA

Junak moje bajke

Čitajući bajke u mašti sam i ja stvorila svog junaka.

Prije mnogo godina u jednoj dalekoj zemlji, živjela je jedna prelijepa princeza sa svojim princem. Njih dvoje su se jako voljeli i bili su veoma srećni. Živeći u svome kraljevstvu bili su obožavani od strane svojih podanika i građana.

Jednoga dana dok su princ i princeza šetali, srete ih jedan ogroman div i ote princezu. Princ je odmah zvaao svoje stražare i krenuo je u potjeru za divom da nađe svoju voljenu princezu. Lutao je tako danima po šumi u nadi da će je pronaći. Tako on jednoga dana naiđe na jedno jezerce u kome je bila sirena. On joj priđe i zatraži od nje da mu pomogne. Sirena ne reče ništa, samo zaroni u jezero i nestade. Princ u tom trenutku gorko zaplaka misleći da neće naći princezu, ali zatim vidje jezerce kako se uzburka i zasija. Iz vode izađe princeza noseći na sebi srebrnkastu haljinu i dijamantsku ogrlicu. On je nježno zagrlj i poljubi. Bio je to trenutak izliva prave ljubavi. Ona mu ispriča sve o divu. Oteo ju je zato što mu se jako sviđala, ali videći koliko princ pati, odlučio je da je ostavi kod sirene, znajući da će princ uskoro doći na jezerce.

Princ i princeza su shvatili da nikada ne treba gubiti nadu, i da uvijek treba da budu uporni, jer je to ono što čini pravoga junaka.

Laura Kentera VII-a

Razglednica sa putovanja

Tokom svog života obišla sam mnogo zemalja i gradova, a jedan mi se posebno svidio. To je Porto.

Na putu od hotela do staroga grada prolazila bih pored metroa, koji je dijelom bio iznad, a dijelom ispod zemlje. Još na prvoj stanici vide se načičkane kućice grada koje podsjećaju na pejzaže našeg slikara Voja Tatara.

Sa njihovog poznatog mosta, pogled na rivu podsjeća na bajku. Visokim stepenicama dolazi se do rive pune kafića, restorana i klubova za mlade. Velika ulica uvijek je puna ljudi, ne samo mladih, već svih uzrasta koje možete da zamislite. Iz kafića jasno se vidi most, koji kao da lebdi u vazduhu ukrašen svojim sitnim lampicama.

Svake noći tokom boravka išla bih sa svojom porodicom u drugi restoran. Tako smo jedne noći odlučili da probamo tapase, prave portugalse specijalitete.

Restoran je izgledao savršeno. ukrašen raznim bojama tako da izgleda veselo, a opet ne kitnjasto. Ispostavilo se da je restoran držala jedna gospođa koja je usluživala moj sto. Hrana je imala predivan ukus. Pikantni tapasi i predivan ambijent učinili su moju poslednju noć u Portu predivnom.

Mislim da putovanja pomažu ljudima da upoznaju nove kulture, i ne samo to nego i svijet. Baš kao što je jednom Ljuba Nenadović rekao: „Ko ne putuje taj ne živi, taj ne znade šta je svijet, šta je svjetska mješavina.“

Laura Kentera VII-a

NAŠI MLADI SLIKARI

Dunja Brajović IV-C

Magdalena Joksimović IV-C

Nađa Ivanković II-A

Tara Pupović II-A

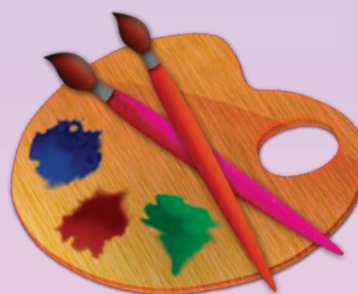
Janja Miljanić II-A

Ksenija Bijelić V-B

Ilija Mijović II-C

LIKOVNA GALERIJA

Milena Matović VIII-C

Risto Pejović VII-B

Balša Konatar V-C

Elena Perović V-C

Sofija Vujošević VIII-A

Itana Đuričanin VII-B

LIKOVNA GALERIJA

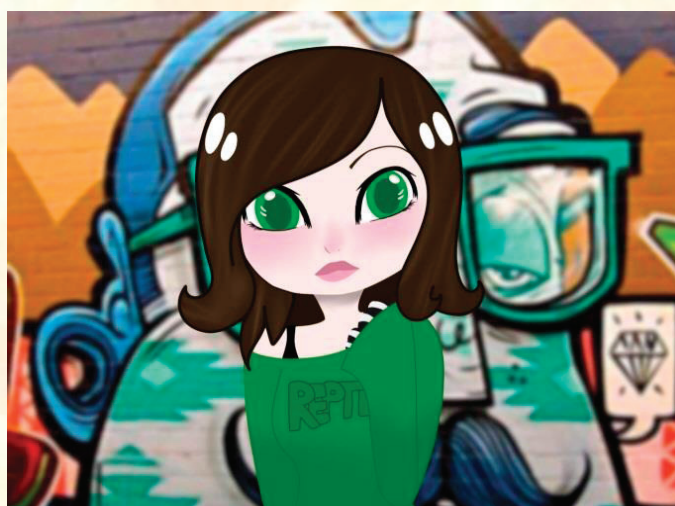
Eldar Hasanović V-B

Nađa Paavićević VI-A

Anica Dučić IX-A

Atena Vujošević VI-C

Mirza Purišić V-B

Jelena Vukčević IX-B

MAJKAMA S LJUBAVLJU

PISMO MAJCI

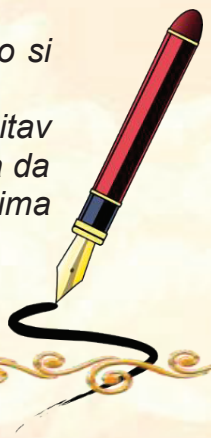
(odlomci iz đaćkih radova)

...Zahvalna sam ti na svemu što si mi pružila, kao i na onome što si mi pokazala i naučila me. Ali, posebno na onome što si mi branila. Sad znam da je to bilo sa razlogo,. Takođe ti hvala što si me naučila da u životu ne može biti sve po mome i da ne mogu uvijek imati sve što mi padne na pamet, ali i da je sve što istinski želim, uz trud i rad potpuno ostvarljivo... (Miona Miljanić VI-B)

...Izvini ako sam te ikada razočarala, ili učinila tužnom. Nekada nemaš puno vremena za mene zato što imaš puno obaveza, ali nema veze. Polovinu dana nijesi tu i zbog toga sam veoma tužna. Što se tiče kućnih poslova ja uvijek želim da ti pomognem, ali mi nikada ne dopustiš. Često mi je žao što se mučiš... (Ines Dujović VI-A)

...Često sam se ljutio za svaku sitnicu. Kada je bilo hladno tražio bih ti da idem napolje da se igram, ali mi ti ne bi dala zbog vremena. I tad bih se najviše ljutio. Sad uviđam da si bila u pravu, da je sve to bilo za moje dobro. Za ljutnju nema oprost, ne mogu da vratim vrijeme unazad... (Vesnić Vedad VI-B)

...Hvala ti majko, što si znala da čuvaš moje djetinjstvo, što me nijesi sputavala, što si obrisala moje prve suze i kupila mi čokoladu za prvu jedinicu u školi. Hvala ti što nijedan moj problem nijesi gledala kao neki banalni, jer si znala da se čitav moj svijet srušio. Hvala ti što si me naučila da budem čovjek, što si me pustila sama da padnem, a iz toga nešto naučim. Poštovala si moje odluke i uvijek me dočekala riječima ohrabrenja... (Andrea Četković VI-A)

Pitala sam Nikoletinu Bursaća

Rat je, čuje se pucnjava. Hrabri Nikoletina svojim mitraljezom tjera neprijatelja. A onda zatišje. Neko priprema oružje, neko drijema, a ti Nikoletina, šta ti radiš? O čemu razmišljaš? Da li se plašiš strašnog rata? Da li ti nedostaje majka? Da li si bio grub prema njoj na rastanku?

Nikoletina, visok, mršav, klima glavom, da ga ko ne čuje. Ponos svoje jedinice. Kako bi to bilo da jedan vojnik zaplače pred nejakom staricom? Da on, veliki i snažan pusti suzu, da se raznježi. Teško mu je što ostavlja majku samu. Nije smio ni u oči da je pogleda. Brižna mati se teškog srca odvajala od svog čeda, a Nikoletina je bio grub da bi poštedio i nju i sebe od teškog rastanka. Kakav neprijatelj i rat?! Ništa nije bilo tako teško i strašno kao rastanak sa majkom, kao odlazak iz njenog toplog zagrljaja. Nije njegovo srce surovo, niti je Nikoletina bezdušan, već naprotiv, pažljiv je. Svojom grubošću je želio da sačuva majku, da joj pokaže kako je on junak i da će sve biti u redu.

Nije njegovo srce ni suvo, ni studeno kao to jutro pozne jeseni, već plemenito i veliko, kao najveća planina njegovog zavičaja.

Stanišić Jelena Vla

Bio sam svjedok čarolije

Uvijek sam maštao kako bi to izgledalo da posmatram magiju i zamišljao kako bih reagovao i da li bi mogao uticati na njeno dešavanje.

Jedne noći dok sam se spremao za spavanje, otvorih oramar da bih uzeo pidžamu. U tom trenutku usisala me neka moćna sila, kao tornado. Počeo sam velikom brzinom da propadam kroz mračni tunel. Sletio sam na svoj krevet i vidio neku nepoznatu osobu kako nešto radi ispred malog sanduka. Čovjek je bio veoma visok, imao je guste bijele brkove i sjedu kosu. Nosio je odjeću iz prošlosti, čini mi se iz srednjeg vijeka. Počeo je da vadi gomilu stvari iz malog sanduka. Posmatrao sam ga i čudio se kako je u malom sanduku stalo toliko. Poslije nekog vremena taj čovjek je samo nestao, ispario. Pogledao sam kutiju i bila je prazna, a kada sam zavukao ruku u nju, mogao sam izvući sve i svašta. Od četkice za zube do stolice. Bolje sam pogledao kutiju i tu je bila fotografija čovjeka koji je vadio stvari iz iste kutije. Na fotografiji je bilo napisano ime Torv. kao da je zaboravio, Torv se vratio, uzeo kutiju i opet nestao. Pratio sam ga i izašao sam iz sobe za njim. Kada sam izašao, bio sam u sred ničega, na nebu. Torv je počeo da hoda po vazduhu. Kada sam zakoračio za njim, propao sam. Tresnuo sam na pod svoje sobe a nijesam se povrijedio.

Nikom nijesam smio ispričati kakvo me te noći čudo snašlo. Ko bi mi i povjerovao?! I dalje je ostala misterija ko je Torv i gdje je on sada.

Stefan Stijepović VII-b

Moja kuća

Kuću svoju svako voli,
Gnijezdo toplo I dom svoj,
mir i sreća tu me čeka,
ljubav, radost i spokoj.

Kod kuće je uvijek toplo,
što u srcu, što u duši,
tu najveću sreću moju
ne dam nikom da mi ruši.

Zato voli svoju kuću,
makar i od pruća bila,
ona tebe uvijek čuva
kao da je dobra vila.

Atina Vlahović Vb

Najda Hasanović

Proljeće

Proljeće je došlo,
loše vrijeme je prošlo,
više hladno nije,
sunce nam se smije.

Laste su se vratile
i mala gnijezda napravile.
Svud se čuje dječja graja,
evo pravog uživanja.

Bliži se početak ljeta,
pa će više da se šeta,
toplo vrijeme već dolazi,
a proljeće brzo prolazi.

Jakov Četković Vb

Alena Čatić

PIŠEMO I CRTAMO

MOJA KUĆA

Moja kuća je
moj najljepši dom.
Ona odiše svojom ljepotom,
i pruža radost djetinjstvu mom.

Moja kuća je kao
nebo plava
i u njoj se
najljepše spava.

Moja kuća čuva
porodicu moju
i uvijek joj pruža,
toplina svoju.

Mirza Purišić Vb

Najda Hasanović

Marija Burzanović

Sličnosti nas povezuju, razlike nas čine posebnim i jedinstenim

Posmatram svoje drugare u odjeljenju....kakva šarena slika. Svi smo tako različiti, a opet toliko sličnosti nas veže u prijateljstvo.

Nikad nijesam željela da ličim ni na koga. Oduvijek sam voljela da budem drugačija i tako sam prihvatila svoju drugaricu Itanu. Ona je fizički drugačija od mene. Njena frizura, stil oblačenja i ponašanja...sve je posebno i interesantno. Sviđa mi se što je ponosna i umije da se izbori za svoje mišljenje i neće nikada dozvoliti da drugi određuju šta će da radi i kako da se ponaša. Ono što nas veže su naše sličnosti. Nas dvije se potpuno slažemo kada je izbor filmova i knjiga u pitanju. Isto tako prihvatamo da ne možemo stalno da se družimo samo nas dvije, nego da je normalno da se družimo i sa ostalom djecom. Omiljen nam je grad Kotor i obje uživamo u tom gradu. Nikada nam nije dosadno, jer uvijek imamo o nečemu da pričamo i zajedničke teme su nam neiscrpne.

Slika mog razreda je nalik na sliku Itane i mene. Svi smo tako različiti, a opet sličnosti nas spajaju i čine od nas jednu složnu družinu.

Dunja Nišavić V-a

KARAOKE

Povodom Dana djeteta u našoj školi održano je i ove godine karaoke takmičenje. Velik broj učenika i učenica odlučio je da se oproba u pjevanju. Audiciju je prošlo njih sedamnaest. Na "čelu" četvoročlanog žirija je bio je pjevač Bojan Marović, profesorica iz muzičke škole "Vasa Pavić", Milanka Nikčević, Tanja Papan, pedagogica naše škole i nastavnica muzičkog vaspitanja Aleksandra Mijušković.

Mnogobrojna publika je ispratila ovo takmičenje. Svi su uživali u bogatom repertoaru koji su spremili učenici uz pomoć nastavnice Aleksandre. Dodijeljeno je mnogo nagrada, jer je žiri istakao da su svi učesnici prilično talentovani. Ipak izdvojamo one koji su po mišljenju stručnjaka bili najbolji.

Prvo mjesto pripalo je Emi Vuković, drugo Mariji Đurović, a treće Aleksandri Pelević.

Specijalnu nagradu dobila je Jana Božović.

Najbolju koreografiju imale su sestre Andrijana i Anđela Radosavljević. Publici se najviše dopao nastup Matije Stanića, a najbolji scenski nastup imala je Maida Hadžimuhović.

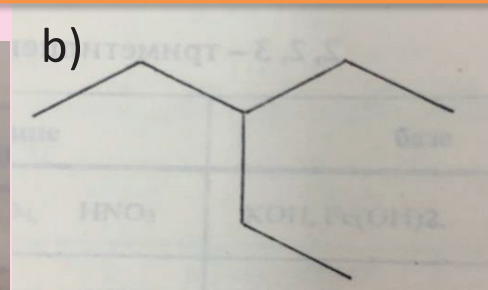
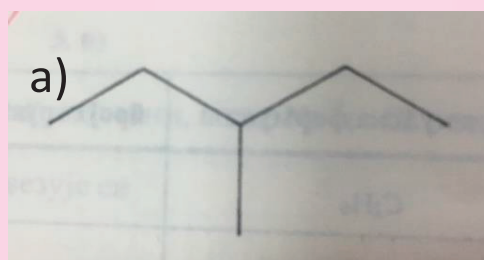

Interesovanje za ovo takmičenje raste. Očekujemo da ćemo ovu divnu tradiciju nastaviti i sljedećih godina.

Na kraju ovog druženja, sve prisutne su pozdravile naše voditeljice Marija & Marija, učenice VII razreda.

Rešenja sa strane 11

2. A- kiselina; B- alkohol; C- voda; D- miris; konačno-estar

DECEMBARSKI DANI KULTURE

S velikom ljubavlju i ponosom obilježavamo svaki rođendan naše Podgorice. Živimo u gradu koji ima dugu istoriju i svako vrijeme je ostavilo traga na njemu. Ne smijemo pustiti da tragovi izblijede i da se zaborave sve priče o njegovoj istoriji i duhu. Zato smo se uz lijep program i zanimljivog gosta podsjetili te impresivne prošlosti.

Učenici su nas kroz stihove i muziku prošetali Podgoricom i podsjetili na sve „svjedoke“ njene istorije. Poručili su nam da uvijek težimo boljoj budućnosti grada, ali da nikada ne zaboravimo prošlost. Da se u školi na pravi način borimo za očuvanje tradicije svog grada, potvrdio nam je naš dragi gost, publicista i pisac, **Danilo Burzan**. Nije krio oduševljenje pokazanim interesovanjem i ljubavlju učenika da istražuju i promovišu bogatu istoriju Podgorice. Zanimljivom pričom nije ostavio ravnodušnim nikoga iz publike. Radoznali drugari su imali mnogo interesantnih pitanja, na koja je uvaženi gost rado odgovarao i na lijep način zainteresovao sve učenike da saznaju još više informacija o gradu u kome žive.

Vrijeme je posjetiocima brzo prošlo i sa ovog prijatnog druženja otišli puni lijepih utisaka i značajnih saznanja.

DAN KNJIGE

Po staroj, lijepoj navici, i ove godine smo u našoj školi za **Dan knjige** ugostili pjesnika. Ovoga puta je to bio **Slobodan-Bećo Došljak**, sa kojim smo proveli još jedan lijep čas posvećen književnosti.

Pjesnik je nasmijan i raspožen stigao u našu školu, a zatim je nizao svoje stihove, pričao o svom školovanju, ređao dogodovštine. Lako je zaokupio pažnju svih učenika koji su uživali u njegovoj poeziji i humoru i osjetili ljubav koja se ispoljavala kroz svaku riječ njegovog obraćanja. Uzvratili su mu drugari emotivnim recitacijama njegovih pjesama, što je on nagradio poklonivši i nekoliko svojih knjiga.

Na pravi način se naš gost – domaćin potrudio da mališanima objasni značaj knjige i koliko se kroz čitanje mnogo nauči o životu.

Nagrađeno pismo

Poštovani gospodine Guterres,

Siguran sam da na svim kontinentima, u svim zemljama svijeta, postoje ljudi koji žele da Vam se obrate. Pisma koja stižu do Vas su sigurno različita, i vesela i tužna, i šarena i tmurna. Znam da ona dolaze sa svih meridijana, iz velikih poznatih centara i dalekih, meni nepoznatih krajeva. Vjerujem da Vam ljudi pišu o svom načinu života, o uslovima u kojima žive, o problemima koji ih tište i o željama i nadama kojima teže.

Imam i ja pismo za Vas. Neću pisati o meni. Živim u lijepoj i mirnoj zemlji, učim u novoj i lijepoj školi i imam srećno djetinjstvo. Da pišem o meni sve bi bilo šareno, sve ono što me okružuje čini da sam veselo i sigurno dijete.

Međutim, znam da nije svugdje tako. Moj tata puno putuje i dugo je živio u nekim dalekim zemljama, doživio je puno stvari koje moji vršnjaci i ja možemo samo da vidimo na televiziji. Zato volim da slušam njegove priče, opisuje mite daleke zemlje i narode, njihove običaje i uslove u kojima žive. I moram Vam reći, te priče nisu uvijek lijepe. Nekada mi bude žao kada čujem kako, neki daleki narodi žive: u siromaštvu, strahu i bolesti. Zbog toga, ovo moje pismo neće biti ni veselo ni obojano, već ozbiljno i sa nadom da će nekada svi ljudi moći reći da su sigurni, zdravi i srećni.

Moj tata je godinama živio u Nigeriji. Upoznao je puno dobrih ljudi i sklopio puno prijateljstava. Zajedno sa njima doživio je puno lijepih, a nekada i teških trenutaka. Sada ću Vam pisati o njima i problemu koji su imali.

Puno sam slušao o nekoj opakoj bolesti Eboli. Kada sam imao osam godina u Nigeriji i okolnim zemljama je vladala epidemija Ebole. Tada nisam znao koliko je ona opasna. Samo se sjećam straha koji je vladao u našoj porodici jer je i moj tata bio tamo. Kasnije, kada je došao sve mi je objasnio.

Mislim da je ova opaka bolest prijetnja čitavom svijetu, ne samo dalekim i siromašnim zemljama. Znam da je veoma smrtonosna i da je te godine od nje umrlo na hiljade i hiljade ljudi. Lako se prenosila, a teško liječila. Bio je dovoljan jedan dodir i bolest bi se prenijela. Ljudi nisu na vrijeme bili obaviješteni i kada se počelo o njoj pričati već je puno ljudi stradalo. Ono što je najteže je da za nju dugo nije bilo lijeka. Zato se plašim, što ako se opet ponovi u tom ili nekom drugom kraju svijeta? Što ako opet velikom brzinom bude odnosila živote?

Molim Vas, gospodine Guterres, da ne dozvolite da se to ponovi. Ova bolest se mora zaustaviti zauvijek. Takva, nesreća i patnja se ne smiju više nikada desiti. Pozovite najbolje naučnike svijeta da naprave dobar lijek. Molim Vas, napravite nove bolnice i ambulante u kojima će se ljudi brže i bolje liječiti. Tražite od bogatih zemalja, da pomognu tim siromašnim narodima kako bi imali bolje uslove za život.

I na kraju, moram Vam reći da sam presrećan što sam imao priliku da Vam pišem. Nadam se da će ovo moje pismo stići do Vas i da ćete ga pročitati.

Veliki dječiji pozdrav,
Ognjen Vujović Vb

ČUJEMO LI IH?

Ovo su o roditeljima govorili tinejdžeri kod pedagoga

Kažu mi da poštuju kada priznate da ste pogriješili.

Kažu mi da vole trenutke kada im ne kažete šta i kako nešto da naprave, nego ih puštate da to učine sami.

Kažu mi da poštuju kad im pokušavate pomoći oko školskih obaveza.

Kažu mi da vole da dođete na njihove utakmice ili nastupe, iako ne priznaju.

Kažu mi da cijene kako uspijevate svoje potrebe staviti na stranu zbog njihovih.

Kažu mi da su zaprepašteni koliko toga obavljate, a nikada se nijeste požalili.

Kažu mi da vide kako ih učite živjeti vaš život, a ne držati im „predavanja”.

Kažu mi da su stvarno sretni što nikada ne kažete: „Rekli smo ti”.

Kažu mi da vas slušaju šta govorite o pušenju i alkoholu i podržavaju vas što ih vi ne koristite.

Kažu mi da ne podnose kada zahtijevate nježnosti od njih.

Kažu mi da im nije jasno kako vam uspijeva da zadržite mir i onda kada oni „polude”.

Alena Ćatić V-B

Eldar Hasanović V-B

A ovo su naši tinejdžeri rekli o našim nastavnicima:

Kažu mi da su srećni kada ih razumijete.

Kažu mi da vole pravične nastavnike.

Kažu mi da jedva čekaju vaš čas.

Kažu mi da ste im kao roditelj.

Ali i ovo kažu:

Kažu mi da ništa ne čuju kada vičete.

Kažu mi da se osjećaju izgubljeno kada ste hladni prema njima, jer su pogriješili.

Kažu mi da su uplašeni kada im za njihove nestašluke vratite “milo za drago”.

Kažu mi da je tako tužno vidjeti da ste tako karakterno slabi da bi im “utjerali strah u kosti” i uspostavili disciplinu.

Kažu mi da se smanjujete u njihovim očima svaki put kada ste sarkastični.

Kažu mi da im se nikako ne dopada kada vrijeđate i posežete za „niskim udarcima“, čak i kada su to zaslužili.

Neda, Saška i Tanja

VRŠNJAČKO NASILJE

Ciklus radionica „Osjećam se dobro“

Krajem februara počela je realizacija ciklusa radionica pod nazivom „Osjećam se dobro“. Za ovu namjenu, osmišljeno je deset programskih radionica čiji su ciljevi bili uvidjeti značaj dobre komunikacije, načine rješavanja konflikata i različite oblike percepcije istih, sve u svrsi opšteg zadovoljstva učenika i skladnijih odnosa sa drugima. Radionice su realizovane sa dvadeset osam učenika, podijeljenih u dvije grupe, a učenici koji su u ovom ciklusu učestvovali imaju priliku da i sami budu mentori u nekom sljedećem ciklusu.

Obradene su sljedeće teme: komunikacija i asertivnost, stavovi, stereotipi i predrasude, osjećanja, komunikacija i konflikt, konflikt i mir, ponašanje u konfliktima, empatija, samopouzdanje, percepcija i viđenje.

Namjera je bila da se radi na razvijanju sposobnosti prepoznavanja svojih i tuđih suštinskih potreba, da se kreira sigurno i podsticajno okruženje za rast i razvoj, s akcentom na unutrašnji razvoj.

Tokom trajanja programa, uočavali smo promjene u grupnoj dinamici. Na samom početku značajno narušena, kasnije je bivala sve skladnija. Učenici su pokazivali sve više pažnje prema drugima, a na kraju programa su svjedočili da im je drago što su se upoznali na drugačiji način. Takođe, bivali su sve više motivisani da aktivno učestvuju u aktivnostima, da iznose svoja zapažanja, osvijestili su neka svoja osjećanja i stavove.

Vjerujemo da će se pozitivne promjene uočene u oblasti grupnog funkcionisanja, informisanosti, motivisanosti odraziti i na druge sfere u životima naših učenika, te da će oni biti zadovoljniji i samouvjereniji u svakodnevnom životu.

STRUČNI TIM:

Aleksandra Trailović-Šljivančanin, defektološkinja

Neda Volkov, defektološkinja-pripravnica

Tatjana Papan, pedagogica

Vrste vršnjačkog nasilja

Fizičko nasilje: šutiranje, udaranje, krađa ili uništavanje ličnih stvari.

Verbalno nasilje: nazivanje pogrdnim imenima, provociranje, upućivanje prijetnji i uvreda.

Društveno izopštavanje: širenje glasina, ogovaranje i izopštavanje iz grupe.

Internet nasilje: slanje neprimjerene e- pošte ili teksta, postavljanje fotografija i video snimaka koji ismijavaju ili šire glasine on- line.

Članovi Volonterskog tima T-com i Ministarstva prosvjete su svojim donacijama sadnica, cvijeca i drveća dobrinijeli da ozelenimo i uredimo školsko dvorište. Akcija je sprovedena 13. aprila.

UŽIVAMO U PRIRODI

Interesantne činjenice o ekologiji

Ekologija je dio biologije koja proučava odnose između živih organizama i njihove životne sredine. Ti odnosi su funkcionisali skladno milionima godina prije pojave čovjeka. On je svojim djelovanjem te odnose narušio i doveo u pitanje opstanak budućih pokoljenja. Međutim, još uvijek ima šanse da to popravimo. Moramo biti svjesni nekih činjenica koje nam se na prvi pogled čine interesantnim, ali nas navode na razmišljanje kako da očuvamo prirodu i zdravu životnu sredinu:

- Svjetsko stanovništvo se godišnje uveća za 77 miliona ljudi.
- 40 hektara tropskih kišnih šuma se posječe svakog minuta.
- Godišnje izumre 50 000 vrsta živih bića koje naseljavaju tropske šume, tj. 137 vrsta dnevno.
- Ljudi su izračunali da bi 75 000 stabala drveća u Americi moglo da se sačuva ukoliko bi npr. reciklirali samo jedno izdanje dnevnih novina New York Times.
- Moramo imati na umu da se papir može reciklirati samo 6 puta, nakon toga vlakna papira oslabe i ne mogu se držati zajedno. Ako već koristimo kompjutere, bilo bi dobro da se sve radi elektronski i da ne mora da se štampa na hiljade stranica raznih dokumenata, ugovora itd.
- Nasuprot tome aluminijum se može beskonačno reciklirati. Osamdeset triliona aluminijumskih konzervi ljudi iskoriste u toku jedne godine. Reciklažom samo jedne aluminijumske konzerve se može uštedjeti ista količina energije koja je potrebna da bi TV radio 3 sata.
- Količina vode na zemlji je stalna i kroz ciklus kruženja vode stalno se prirodno reciklira. Zato je veoma bitno da smanjimo zagađivanje vode, naročito ako imamo u vidu da samo 1 % vode na zemlji možemo da koristimo, 97% je voda u okeanima, a 2 % je zaleđena na polovima.
- Plastične kese i drugi plastični materijal koji dospije u mora i okeane ubija 1 milion morskih živih bića godišnje.
- Jednoj staklenoj flaši je potrebno 4 000 godina da se razloži.

Jelena Zarubica VII-A

EKOLOŠKA SEKCIJA

Uvijek se obradujemo kad idemo na izlet. Tada se osjećamo lijepo i prijatno, ali priroda, svjež vazduh, dobri ljudi, to je ono što nas veoma raduje. Uz očekivanu zabavu radovali smo se i sticanju novih znanja. Jednoga dana je razdragana družina krenula ka vrtnom centru „Ekoplant“. Veliki broj raznovrsnih biljaka dočeka nas je na jednom mjestu. Uživali smo posmatrajući voćke i ukrasne biljke. Naučili smo kako iz sjemena nastaje biljka, ali i kako se iz saksije presađuje u zemlju. Saznali smo koje biljne vrste bi bile pogodne da obogate naše školsko dvorište.

Sve vrijeme provedeno među biljkama učinilo nas je veoma srećnim. Zadovoljni i sa osmijehom na licima vratili smo se sa izleta. Bogatiji za jedno novo iskustvo uputili smo se prema našim domovima sa željom da ovaj doživljaj što prije ispričamo ukućanima.

Idar Hasanović V-b

REZULTATI ŠKOLSKOG TAKMIČENJA

ŠKOLSKO TAKMIČENJE:

VI razred

Engleski: *Danilović Bogdan (I mjesto)*

Geografija: *Oliver Krunić (I mjesto)*

VII razred

Engleski: *Laura Kentera (I mjesto)*

Italijanski: *Stanišić Damijan (I mjesto)*

Geografija: *Perović Vasilije (I mjesto)*

Matematika: *Došenović Milica (I mjesto)*

Biologija s ekologijom: *Uraljević Rade (I mjesto)*

Fizika: *Mijatović Maša (II mjesto)*

VIII razred

Engleski: *Gužvić Una (I mjesto)*

Italijanski: *Šukurica Ajla (I mjesto)*

Geografija: *Dulović Lazar (I mjesto)*

Istorija: *Marić Aleksandar (I mjesto)*

Hemija: *Šukurica Ajla (I mjesto)*

Likovno: *Radosavljević Anđela (I mjesto)*

Recitatori:

I grupa: *Ćetković Jakov (I mjesto)*

II grupa: *Đurović Marija (I mjesto)*

Nađa Ivanković, učenica odjeljenja II-a je osvojila drugu nagradu i kategoriji I, II, III razreda na temu „Zamišljam Cetinje“ u okviru manifestacije „8. mali likovni susreti“, koju organizuje SLŠ „Petar Lubarda“.

OPŠTINSKO TAKMIČENJE

Recitatori:

I grupa: *Ćetković Jakov (III mjesto)*

II grupa: *Đurović Marija (III mjesto)*

Šah:

III mjesto: Vuk Raičković, Nikola Žugić, Damir Redžepagić, Danilo Ivanović, Luka Prelević i Namanja Radović

